

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

"СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БРОЈ 53 ОД 28. МАЈА 2021.

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се правна заштита пословне тајне од незаконитог прибављања, коришћења и откривања.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) пословном тајном сматрају се информације које испуњавају следеће услове:

(1) представљају тајну јер нису у целини или у погледу структуре и скупа њихових саставних делова опште познате или лако доступне лицима која у оквиру својих активности уобичајено долазе у контакт са таквом врстом информација,

(2) имају комерцијалну вредност јер представљају тајну,

(3) лице које их законито контролише је у датим околностима предузело разумне мере како би сачувало њихову тајност;

2) држалац пословне тајне је физичко или правно лице под чијом је законитом контролом пословна тајна;

3) лице које је повредило пословну тајну је физичко или правно лице које је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;

4) лице за које се сумња да је повредило пословну тајну је физичко или правно лице за које се сумња да је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;

5) роба којом је извршена повреда је роба чији су дизајн, карактеристике, начин функционисања, поступак производње или начин стављања у промет у значајној мери остварени захваљујући пословној тајни која је незаконито прибављена, коришћена или откривена.

Информације из става 1. тачка 1) овог члана обухватају, између осталог, знање и искуство, пословне информације и технолошке информације.

Разумним мерама за очување тајности информација из става 1. тачка 1) подтачка (3) овог члана сматрају се, између осталог, израда интерног акта о руковању пословном тајном и кругу лица и њиховим правима и обавезама приликом руковања пословном тајном, мере физичке или електронске заштите приступа и руковања пословном тајном, означавање докумената ознаком „пословна тајна” или сличном ознаком, ограничавање приступа просторијама и датотекама у којима се налазе информације које се сматрају пословном тајном или закључивање уговора о поверљивости, односно неоткривању поверљивих информација са лицима која потенцијално могу да дођу у посед пословне тајне, укључујући запослене, пословне партнере, спољне сараднике и консултанте, односно потписивање изјава о поверљивости или неоткривању поверљивих информација од стране наведених лица.

II. ПРИБАВЉАЊЕ, КОРИШЋЕЊЕ И ОТКРИВАЊЕ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

Законито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 3.

Прибављање пословне тајне сматра се законитим ако је пословна тајна прибављена на један од следећих начина:

- 1) независним открићем или стварањем;
- 2) посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је учињен доступним јавности или који је законито у државини прибавиоца информације (обрнути инжењеринг) који није везан правно важећом обавезом да ограничи прибављање пословне тајне или који није везан правно важећом обавезом забране вршења обрнутог инжењеринга;
- 3) остваривањем права запослених или представника запослених на информисање и консултовање у складу са посебним прописима;
- 4) другом радњом која је у околностима конкретног случаја у складу са добрим пословним обичајима.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се законитим у мери у којој је захтевано или допуштено посебним прописима.

Незаконито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 4.

Прибављање пословне тајне без сагласности држаоца пословне тајне сматра се незаконитим ако је учињено на следећи начин:

- 1) неовлашћеним приступом, присвајањем или умножавањем докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека који су под законитом контролом држаоца пословне тајне, а садрже пословну тајну, или се пословна тајна из њих може извести, или
- 2) другим поступањем за које се, у датим околностима, сматра да је у супротности са добрим пословним обичајима.

Коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим ако га без сагласности држаоца пословне тајне врши лице за које се установи да је:

- 1) пословну тајну прибавило незаконито;
- 2) прекршило споразум о поверљивости или другу обавезу која се односи на забрану откривања пословне тајне;
- 3) прекршило уговорну или другу обавезу којом се ограничава коришћење пословне тајне.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и ако је лице у тренутку прибављања, коришћења или откривања знало или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена директно или индиректно од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило у смислу става 2. овог члана.

Незаконитим коришћењем пословне тајне сматра се и производња, нуђење или стављање у промет робе којом је извршена повреда, односно увоз, извоз или складиштење робе којом се врши повреда у сврхе производње, нуђења или стављања робе у промет, ако је лице које је обављало наведене активности знало или је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна коришћена незаконито у смислу става 2. овог члана.

III. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Тужба због повреде пословне тајне

Члан 5.

У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати:

- 1) утврђивање повреде;
- 2) престанак повреде, или у зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне;

3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;

4) одређивање одговарајућих мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно ако је то оправдано, њено повлачење с тржишта, под условом да се повлачењем робе не угрожава заштита пословне тајне на коју се тужба односи;

5) уништење у целини или делимично докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената који садрже пословну тајну или који сами представљају пословну тајну или ако је примерено, предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.

Против лица чије неовлашћено предузимање одређене радње представља непосредну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, држалац пословне тајне може тужбом захтевати престанак предузимања те радње и забрану незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.

Тужбени захтеви из ст. 1. и 2. овог члана могу да се поднесу и против посредника који пружа услуге које треће лице користи у радњама којима незаконито прибавља, користи или открива пословну тајну, односно чије предузимање представља непосредну претњу за незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.

Када тужилац тражи да се са тржишта повуче роба којом је извршена повреда, он може да захтева да се роба преда држаоцу пословне тајне или добротворним организацијама.

Мере из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се о трошку лица које је повредило пословну тајну, осим ако суд одреди другачије.

Осим држаоца пословне тајне, тужбу из ст. 1. и 2. овог члана може поднети и стицалац лиценце, ако је за то овлашћен на основу уговора или закона.

Рок за подношење тужбе

Члан 6.

Тужба због повреде пословне тајне може се поднети у року од годину дана од дана када је тужилац сазнао за повреду и лице за које се сумња да је повредило пословну тајну, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде ако се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Одлучивање о тужбеним захтевима

Члан 7.

Приликом одлучивања о тужбеним захтевима из члана 5. овог закона суд води рачуна да мере буду у сразмери са природом и интензитетом повреде, при чему води рачуна о посебним околностима случаја, које могу обухватити:

- 1) вредност и друге карактеристичне одлике пословне тајне;
- 2) мере предузете ради заштите пословне тајне;
- 3) понашање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне;
- 4) последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;
- 5) оправдане интересе странака и последице које би усвајање или одбијање тужбеног захтева могло да има на њих;
- 6) оправдане интересе трећих лица;
- 7) јавни интерес;
- 8) заштиту основних права.

Ако суд ограничи трајање мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, то трајање мора бити довољно за уклањање сваке трговинске или привредне предности коју би лице које је повредило пословну тајну могло да оствари незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Мере наложене на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона укинуће се, на захтев лица које је повредило пословну тајну, ако информације на које се тужбени захтеви односе више не испуњавају услове из члана 2. став 1. тачка 1) овог закона, из разлога за које лице које је повредило пословну тајну није непосредно или посредно одговорно.

Суд може на захтев лица које је повредило пословну тајну, водећи рачуна о околностима случаја, уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. овог закона, наложити плаћање новчане накнаде оштећеној странци, ако су испуњени следећи услови:

- 1) лице које је повредило пословну тајну у тренутку коришћења или откривања пословне тајне није знало, нити је у датим околностима морало да зна да је пословна тајна прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило;
- 2) извршавањем мера из члана 5. овог закона би се нанела несразмерна штета лицу које је повредило пословну тајну.

Ако уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 5. став 1. тач. 2) и 3) овог закона суд досуди плаћање новчане накнаде, она не сме да премаши износ накнаде који би лице које је повредило пословну тајну платило да је законито користило пословну тајну за временски период у коме коришћење пословне тајне није било дозвољено.

Накнада штете

Члан 8.

Против лица које је повредило пословну тајну које је знало или је морало да зна да учествује у незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне, држалац пословне тајне, односно стичалац лиценце може тужбом да захтева накнаду штете према општим правилима о накнади штете и у складу са овим законом.

Приликом одређивања висине накнаде штете суд узима у обзир све околности случаја, као што су негативне економске последице које је претрпео држалац пословне тајне, односно стичалац лиценце, које обухватају обичну штету, измаклу корист и корист коју је повредом пословне тајне остварило лице које је повредило пословну тајну.

Држалац пословне тајне, односно стичалац лиценце има право на накнаду нематеријалне штете која је проузрокована незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Ако суд не може да утврди висину накнаде штете у складу са ст. 2. и 3. овог члана, узеће у обзир висину накнаде коју би лице које је повредило пословну тајну платило за законито коришћење пословне тајне.

Објављивање пресуде

Члан 9.

Држалац пословне тајне може тужбом захтевати да правоснажна пресуда којом су у целини или делимично прихваћени тужбени захтеви из чл. 5. и 8. овог закона буде објављена у целини или делимично у средствима јавног информисања о трошку туженог.

Ако суд одлучи да се објави само део пресуде, у границама тужбеног захтева ће одредити да се објави изрека и део пресуде из ког је видљиво каква је повреда учињена.

Приликом доношења одлуке да ли ће одредити меру објављивања пресуде и процењивања њене сразмере према учињеној повреди суд узима у обзир вредност пословне тајне, поступање лица које је повредило пословну тајну приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне и вероватноћу да ће лице које је повредило пословну тајну поново незаконито користити или открити пословну тајну. Суд такође узима у обзир да ли информације о лицу које је повредило пословну тајну садрже податке о личности физичког лица и да ли

би објављивање таквих информација било оправдано, посебно имајући у виду могућу штету коју би објављивање могло проузроковати за приватност и углед тог физичког лица.

Објављивање пресуде у смислу овог члана мора бити учињено на начин да се очува поверљивост пословне тајне у складу са чланом 19. овог закона.

Привремене мере

Члан 10.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло или ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може да одреди привремену меру:

- 1) престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне;
- 2) забране производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;
- 3) одузимања робе за коју се сумња да је њом извршена повреда, укључујући и увезену робу, како би се спречило њено стављање у промет и њен промет.

Уместо одређивања мера из става 1. овог члана, суд може да дозволи лицу за које се сумња да је повредило пословну тајну да настави да користи пословну тајну под условом да положи јемство ради осигурања накнаде штете држаоцу пословне тајне. Полагањем јемства не остварује се право на откривање пословне тајне.

Приликом одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере, суд узима у обзир и посебне околности случаја из члана 7. став 1. овог закона.

Привремену меру престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне суд може да одреди и против посредника чије услуге користе трећа лица да би незаконито прибавила, користила или открила пословну тајну.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да је пословна тајна незаконито прибављена, коришћена или откривена у обављању делатности, ради прибављања привредне или економске користи, као и да му због такве повреде прети ненадокнадива штета, осим привремене мере из става 1. овог члана суд може да одреди и:

- 1) заплелу покретних и непокретних ствари лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;
- 2) забрану исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже одређивање привремене мере.

Ради одређивања привремене мере из става 5. овог члана суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима. Суд је дужан да обезбеди чување тајности наведених података.

Лице коме је одређена привремена мера забране из става 1. тач. 1) и 2) и става 5. тачка 2) овог члана, односно коме је дат налог из става 6. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Суд може да одреди привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 8. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 11.

Ако је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба за покретање поступка због повреде пословне тајне мора се поднети у року од 30 дана од дана достављања решења о одређивању привремене мере.

Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року из става 1. овог члана, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке у случају из члана 10. став 8. овог закона, суд ће у разумном року омогућити противној странци да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са ст. 2. и 3. овог члана, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може да услови одређивање привремене мере полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би лицу против кога се привремена мера предлаже могла бити нанета одређивањем и спровођењем привремене мере.

Прибављање доказа

Члан 12.

Када се странка у парничном поступку позива на исправе или друге доказе који су одређени или одредиви и тврди да се они налазе у државини друге странке или трећег лица или су им доступни, суд ће та лица позвати да у одређеном року поднесу исправе, односно доказе, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

У предлогу за прибављање доказа странка мора учинити вероватним да се ти докази налазе код друге странке или трећег лица, односно да су им доступни.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено у обављању привредне делатности, суд ће, на предлог странке која се позива на доказе који се налазе у државини друге странке или трећег лица или су им доступни, позвати другу странку или треће лице да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њиховој државини или који су им доступни, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђење доказа

Члан 13.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло или ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка, да одреди обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа, у смислу става 1. овог члана сматра се:

- 1) узимање детаљног описа предмета којима се повређује пословна тајна, са или без узимања узорка тих предмета;
- 2) одузимање предмета или дела предмета којима се повређује пословна тајна, а ако је то оправдано, и одузимање докумената, материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању или стављању у промет предмета којима се повређује пословна тајна;
- 3) преглед просторија, возила, књига, докумената и база података;
- 4) испитивање сведока и судских вештака.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба због повреде пословне тајне се мора поднети у року од 30 дана од дана достављања решења којим се усваја предлог за обезбеђење доказа.

Лицу од кога се докази прикупљају, судско решење којим се усваја предлог за обезбеђење доказа доставља се у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу се доставља у складу са чланом 16. овог закона.

Поступак за обезбеђење доказа

Члан 14.

Суд може да одреди обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или да неки доказ неће моћи да се изведе или да ће његово касније извођење бити отежано.

Решење којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања.

Ако тужба због повреде пословне тајне не буде поднета у року од 30 дана од дана достављања решења којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке, суд ће у разумном року омогућити тој странци да се изјасни о решењу којим се усваја предлог за обезбеђење доказа, након чега може да обустави поступак и укине спроведене радње или да измени одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, странка против које је одређено обезбеђење доказа има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити усвајање предлога за обезбеђење доказа полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би противној странци могла бити нанета обезбеђењем доказа.

Обавеза пружања информација

Члан 15.

Суд може, на оправдан и сразмеран захтев лица чије је право повређено, да наложи лицу које је повредило пословну тајну да пружи информације о трећим лицима која су учествовала у повреди пословне тајне и о њиховим дистрибутивним каналима, или да преда документе који су у вези са повредом пословне тајне.

Осим лица које је повредило пословну тајну, пружање информација и предају докумената из става 1. овог члана суд може да наложи и лицу:

1) код кога је пронађена роба којом се у обављању привредне делатности повређује пословна тајна;

2) које у обављању привредне делатности користи услуге којима се повређује пословна тајна;

3) које у обављању привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује пословна тајна;

4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује пословна тајна.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама наплаћеним за ту робу или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из оправданих разлога не поступи по налогу суда и не пруже тражене информације или не предају документе, неће одговарати за штету која на тај начин настане.

Прописи којима се уређује начин коришћења поверљивих података у грађанским и кривичним поступцима, прописи којима се уређује одговорност за злоупотребу права на добијање информација, као и прописи којима се уређује заштита података о личности, примењују се на обавезу пружања информација у складу са одредбама овог члана.

Достављање

Члан 16.

Подноски и одлуке у судском поступку који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне, не достављају се путем огласне табле.

Суд ће у случају неуспешног достављања позвати странку путем огласне табле да у року од осам дана од дана објављивања позива непосредно у суду преузме поднесак или одлуку.

Ако у року из става 2. овог члана странка не преузме поднесак или одлуку, сматраће се да је достављање извршено истеком осмог дана од дана објављивања позива за преузимање поднеска или одлуке на огласној табли суда.

Изузеци

Члан 17.

Одредбе овог закона о мерама, правним средствима и поступцима не примењују се у следећим случајевима:

- 1) ради остваривања права на слободу изражавања и обавештеност, у складу с Уставом Републике Србије, Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и пресудама Европског суда за људска права, Повељом Европске уније о основним правима, законом којим се уређује право на приступ информацијама од јавног значаја, као и законом којим се уређују јавно информисање и медији, а у складу са слободом и разноврсношћу медија;
- 2) ради откривања кажњивих дела и других незаконитих радњи, под условом да је лице које је прибавило, користило или открило пословну тајну деловало у сврху заштите јавног интереса;
- 3) ради откривања пословне тајне од стране запослених њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, у складу с посебним прописима, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника;
- 4) у циљу заштите права признатих посебним законом, или
- 5) у вези са пружањем правне помоћи адвоката у складу са прописима којима се уређује положај адвокатуре.

Сходна примена других закона

Члан 18.

На питања која се односе на поступак по тужби због повреде пословне тајне, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за одређивање обезбеђења доказа, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На питања у вези са накнадом штете, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењују одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Очување тајности у вези са судским поступком

Члан 19.

Странке, њихови адвокати или други заступници, судски службеници, сведоци, судски вештаци и друга лица која учествују у судском поступку због незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне или која имају приступ документима који су саставни део судског поступка, не смеју користити или открити пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну коју је суд, на образложен захтев

заинтересоване странке, утврдио као поверљиву и за коју су та лица сазнала због учествовања у судском поступку.

Лица из става 1. овог члана дужна су да чувају пословну тајну и након окончања судског поступка.

Обавеза из става 2. овог члана престаје:

1) ако се правоснажном одлуком суда утврди да информација која може да представља пословну тајну не испуњава услове утврђене у члану 2. став 1. тачка 1) овог закона, или

2) ако информације које чине пословну тајну током времена постану опште познате или лако доступне лицима која се уобичајено баве том врстом информација.

Суд на образложен захтев странке може да одреди посебне мере за очување тајности пословне тајне или информације која може да представља пословну тајну која се користи или на коју се упућује у току судског поступка који се односи на незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.

Мере из става 4. овог члана су:

1) искључење јавности из целог судског поступка или дела поступка;

2) ограничење броја лица која имају, у целини или делимично, приступ документима које су поднеле странке у поступку или трећа лица, а који садрже пословну тајну или информацију која може да представља пословну тајну. Суд ће упозорити лица којима је дозволио приступ документима на обавезу чувања тајности података из става 1. овог члана;

3) ограничење броја лица која присуствују рочиштима на којима би се пословна тајна или информација која може да представља пословну тајну могла открити, као и ограничење приступа записнику са тих рочишта;

4) забрана да се судска одлука, у којој одломци који садрже пословну тајну нису уклоњени или учињени нечитљивим, учини доступном лицима која нису лица из тач. 2) и 3) овог става.

Број лица из става 5. тач. 2) и 3) овог члана не сме бити већи од броја који је потребан да би се обезбедило право странке на стручну помоћ и на правично суђење.

Приликом одлучивања о мерама из става 5. овог члана и процене њихове оправданости, суд узима у обзир потребу да се обезбеди право странака на стручну помоћ и на правично суђење, оправдане интересе странака и трећих лица, с обзиром на околности случаја, као и вероватноћу настанка штете за једну од странака или за трећа лица, која би могла настати због одређивања или неодређивања тих мера.

Обрада личних података на основу мера за очување тајности из овог члана спроводи се у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности.

Права страних лица на заштиту пословне тајне

Члан 20.

Страно физичко и правно лице у погледу заштите пословне тајне ужива иста права као и домаће физичко и правно лице, ако то произлази из међународних уговора који се примењују у Републици Србији, или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара правно лице које у складу са чланом 4. овог закона незаконито прибави, користи или открије пословну тајну.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице новчаном казном у износу од 20.000 до 150.000 динара.

Предмети извршења привредног преступа или прекршаја из ст. 1–4. овог члана биће одузети и уништени, а предмети који су били употребљени за извршење привредног преступа или прекршаја из ст. 1–4. овог члана, биће одузети.

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредбе члана 17. тачка 1), у делу који се односи на примену

прописа Европске уније, који се примењује од дана приступања Републике Србије Европској унији.

О акту

Структура прописа

Преглед гласила у PDF-у

Референце

AddThis Sharing Sidebar

Share to Facebook

Share to LinkedInShare to TwitterShare to ViberShare to WhatsApp